

Πρώτη Ιερατική Σύναξη για το νέο έτος στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το πρωί της Δευτέρας, 26ης Ιανουαρίου 2026, στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο Βεροίας πραγματοποιήθηκε η πρώτη Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας για το νέο έτος 2026.

Τη σύναξη προλόγισε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής, ο οποίος ενημέρωσε το ιερατικό σώμα για διοικητικά και οργανωτικά θέματα.

Ακολούθως ο Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, ευχήθηκε για το νέο έτος και μίλησε στους Ιερείς για το μυστήριο του βαπτίσματος, αναφέροντας μεταξύ πολλών άλλων: *Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξίωσε νά εἰσέλθουμε πρὶν ἀπὸ τρεῖςπερίπου ἑβδομάδες στό νέο ἔτος. Καί σήμε-ρα συναντώμεθα ἐπὶ τό αὐτό στήν πρώτη ἱερατική σύναξη τῆς Μη-τρο-πόλεώς μας γιά τό νέο ἔτος, τό ὁποῖο εὐχομαι καί ἀπὸ τῆ θέση αὐτῇ ὀλοκάρδια νά εἶναιεὐλογη-μένο, καρποφόρο, δημιουργικό καί σωτήριο καί γιά ἐμᾶς*

ἀλλά καί γιά ὅλους τούς ἀδελφούς μας, τούς ὁποίους μᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅπως ἔχω πεῖ καί ἄλλες φορές, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χρόνου ἢ ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου χρόνου μπορεῖ νάἀποτελοῦν μία συμβατικὴ διαίρεση τοῦ χρό-νου, μᾶς προσφέρουν ὅμως μία εὐ-καιρία πνευματικοῦἀναστοχα-σμοῦ καί προβληματισμοῦ. Ἰδιαι-τέ-ρως τίς ἡμέρες αὐτές, μετὰ ἀπό ὅσα ἐορτάσαμε καίζήσαμε κατὰ τό Ἅγιο Δωδεκαήμερο, τό θαῦμα δηλα-δὴ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ἀλλά καί τό θαῦματῆς θείας Ἐπι-φα-νείας κατὰ τή Βάπτιση τοῦ Κυρίου μας, εἶναι νομίζω ὁ κατάλ-λη-λος χρόνος γιά νάἀναφερθοῦμε στό μυστήριον τοῦ βαπτίσματος, τό μυστήριον τό ὁποῖο μᾶς εἰσάγει στήν Ἐκκλησία, μᾶςκάνει μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπό τήν ἁμαρτία. Τή σημασία τοῦμυστηρίου αὐτοῦ ὑπο-δει-κνύει, ἄλλωστε, καί τό γεγονόςὸς ὅτι οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τόπεριέλαβαν στό Σύμβολο τῆς Πίστεως καί ἔτσι καθημερινά ὁμο-λογοῦμε «ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσινἁμαρτιῶν».

Τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι, ὅπως γνωρίζουμε, ἑπτά:

Τό βάπτισμα, τό χρῖσμα, ἡ μετάνοια, ἡ θεία εὐχαριστία, τό εὐχέλαιο, ἡ ἱερωσύνη καί ὁ γάμος.

Ἀπό τά ἑπτά Μυστήρια οἱ θεο-φόροι Πατέρες ξεχώρισαν καί μνη-μό-νευσαν ἰδιαιτέρως τό βάπτισμα, γιατί εἶναι κορυφαῖο τῶν μυστη-ρίων, εἶναι ἡ θύρα πού εἰσάγει τόν ἄνθρωπο ἐπίσημα στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ δίνει τό δικαίω-μα νά συμμετέχει καί σέ ὅλα τά ἄλ-λα μυστήρια.

Στό βάπτισμα πού γίνεται στό ὄνομα τῆς Ἀγίας καί Ζωοποιοῦ Τριάδας συμβαίνουν δύο πράγμα-τα.

Πρῶτον συγχωρεῖται τό προπατο-ρικό ἁμάρτημα καί τό σῶμα τῆς ἁμαρτίας πού κληρονόμησε ὁ ἄνθρωπος.

Καί δεύτερον μέ τό βάπτισμα ἔχουμε μία πνευματικὴ γέννηση.

Δέν ἐξαφανίζεται μέ τό βάπτισμα ἡ ὁρμὴ τῆς ἁμαρτίας, ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθεῖ νά ἔχει τήν τάση νά ἁμαρτάνει, ἀλλά μπορεῖ πλέον νά ἀγωνίζεται ἐναντίον της.

Τό βάπτισμα εἶναι μυστήριο θεο-ποιητικό. Σ' αὐτό ντύνεται κανείς τόν Χριστό καί ἀσπράφτει ἀπό τή δόξα καί ἀφθαρσία τῆς θεότητος. Τό βάπτισμα εἶναι ἡ εἴσοδος μας στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στήν Ἐκκλησία, ἐνῶ τό χρίσμα στερεώ-νει μέσα μας ὅλη τή ζωοπάροχη δύναμη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὥστε νά κρατηθοῦμε καθαροί, ὅπως μᾶς γέννησε ἡ κολυμβήθρα.

Ὅμως οἱ ἄνθρωποι, ὅλοι μας, ἀπό προσωπική ἀδυναμία, ἀπό τήν ἐπή-ρεια τοῦ κόσμου καί τοῦ πονη-ροῦ δέν κατορθώνουμε νά διατη-ρήσουμε τόν καινό ἄνθρωπο πού βγήκε ἀπό τήν κολυμβήθρα καί ἔλαβε μέ τό χρίσμα τή σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τῆς θείας χάριτος. Στήν περίπτωση αὐτή τά ἄλλα μυστήρια καί μάλιστα αὐτό τῆς μετάνοιας, ἐνεργεῖ πολλά «βαπτί-σμα-τα» αὐτομάτως στόν ἄνθρωπο, ὥστε καί πάλι καί ξανά νά καθα-ρίζεται, νά παρίσταται μπροστά στόν Θεό καθαρός, πιστός καί ὑπά-κουος.

Τά μυστήρια προϋποθέτουν ἀσφα-λῶς πίστη.

Γι' αὐτό καί ἐπαναλαμβάνουμε καί ἐμεῖς στό Σύμβολο τῆς πίστεως «ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν», καί πιστεύουμε σέ ὅλα τά μυστήρια, σάν τά σωστικά καί ἁγιαστικά μέσα τῆς Ἐκκλησίας μας, προκειμένου νά μᾶς μετεγ-γρά-ψει ὑγιεῖς στόν οὐρανό.

Ὅποιοι συμμετέχουν στά μυστήρια θά θεωθοῦν, θά γίνουν ἀθάνατοι.

Ὅποιοι ἄρνοῦνται τά μυστήρια θά παραμείνουν ἄνθρωποι καί θά πεθάνουν.

Καί ὅσοι ἀπό ἐμᾶς τούς κληρικούς τά τελοῦν «ἀκαταγνώστως καί ἀπρο-σκόπτως» καί «ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως», δέν προσφέρουμε μόνο τή θεία χάρη στούς ἀδελφούς μας, ἀλλά τήν λαμβάνουμε καί ἐμεῖς καί ἁγια-ζόμεθα δι' αὐτῆς εἰς σωτηρία.

Ἄς εἴμεθα, λοιπόν, προσεκτικοί καί ἄς φερόμεθα ἀντάξια τῆς μεγά-λης τιμῆς πού μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Χριστός, καθιστώντας μας οἰκονό-μους τῶν θείων του μυστηρίων, γιά νά ἁγιαζουμε τούς ἀδελφούς μας καί γιά νά ἁγιαζόμεθα καί ἐμεῖς.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)